

Република Србија
УПРАВНИ СУД
18 У. 12445/13
23.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Слађане Бојовић, председника већа, Павела Јонаша и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судским саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., полицијског службеника МУП-а РС ПУ за град Београд, чији је пуномоћник Зоран Панић, адвокат из Београда, Тршћанска бр.4, против туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Кабинета министра, ради поништаја решења туженог број 118-1-26/13 од 27.05.2013. године, у предмету радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 23.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијен је, као неоснован, предлог тужиоца за понављање поступка у коме је донето решење о престанку радног односа А.А., овде тужиоца, бившег запосленог у Министарству унутрашњих послова, Полицијској управи за град Београд, 01 број ... од 28.06.2011. године, као неоснован.

У тужби поднетој Управном суду дана 31.07.2013. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа наводећи да је тужиоцу решењем 01 број ... од 28.06.2011. године престао радни однос са 05.07.2011. године на основу члана 168. Закона о полицији због безбедносних сметњи, јер је тужилац у кривичном предмету Вишег суда К.бр.3533/10 пресудом од 28.12.2011. године оглашен кривим за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ РС - неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога и осуђен на казну затвора у трајњу од 3 године. Указује да је поступајући по жалби тужиоца Апелациони суд у Београду донео пресуду Кж1.бр.2863/12 од 14.02.2013. године којом је тужилац ослобођен од оптужбе за наведено кривично дело, због чега је у складу са одредбом члана 239. став 1. тачка 3. и 5. и члана 242. став 1. тачка 3. и 5. и става 2. Закона о општем управном поступку, поднео предлог за понављање поступка у којем је донето решење о престанку радног односа. Сматра да је нова чињеница и нов доказ изнет у предлогу за понављање поступка у целини основан, с обзиром да осуђујућа пресуда за наведено кривично дело више не постоји. Указује да је Законом о изменама и допунама Закона о полицији ("Службени гласник РС", бр.92/11 од 05.12.2011. године), који је ступио на снагу 06.12.2011. године, престала важност раније важећег члана 168. Закона о полицији, с

позивом на које је донето оспорено решење. Предлаже да суд у спору пуне јурисдикције сам пресудом реши предметну управну свар, с обзиром да чињенично стање пружа основ за то.

Тужени орган је у одговору на тужбу у свему остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

По оцени Управног суда, правилно је тужени орган одбио предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем 01 број 118-1-50/11 од 28.06.2011. године, налазећи да пресуда Апелационог суда у Београду Кж12863/12 од 14.02.2013. године, којом је тужилац ослобођен оптужбе за предметно кривично дело, не представља нови доказ или чињеницу у смислу члана 239. став 1. тачка 3 и 5. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр.33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, бр.30/10). Ово са разлога што је у поступку чије се понављање тражи, тужиоцу радни однос престао на основу одредбе члана 168. Закона о полицији (“Службени гласник РС”, бр.101/05...63/09), због насталих безбедносних сметњи из члана 111. наведеног закона, односно због покренутог кривичног поступка за кривично дело које се гони по службеној дужности.

Тужени орган је у образложењу оспореног решења дао довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и суд, налазећи да се ни наводима тужбе не доводи у сумњу правилност оспореног решења.

Оцењујући наводе тужбе, а посебно навод којим се указује да је Законом о изменама и допунама Закона о полицији престала да важи одредба раније важећег члана 168. Закона о полицији, те да иста није била на снази у време доношења оспореног решења туженог органа, Управни суд налази да су исти без утицаја на другачију оцену његове законитости. Ово стога што је у конкретном случају релевантна чињеница да ли је наведена одредба закона била на снази у време покретања кривичног поступка против тужиоца, а што је био и разлог да се у складу са истом утврди да је престао да испуњава законом прописане услове за заснивање радног односа код туженог.

Суд је такође имао у виду и чињеницу на коју се тужбом указује да је тужилац пресудом Апелационог суда у Београду Кж12863/12 од 14.02.2013. године ослобођен оптужбе да је извршио предметно кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, али налази да је исти без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, с обзиром да се основ за престак радног односа везује за чињеницу покретања кривичног поступка, а не постојања кривичне одговорности, а безбедносне сметње које су у постојале у време доношења решења о престанку радног односа су такве природе да због истих са тужиоцем не би био заснован радни однос да су у време његовог заснивања такве сметње постојале.

Одлучујући о предлогу тужиоца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд је нашао да за то нису испуњени услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што овде није случај, с обзиром да је оспорено решење правилно и на закону засновано.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, применом одредбе члана 40. став 1. и 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр.111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.10.2015. године, 18 У.12445/13

Записничар
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа-судија
Слађана Бојовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈЗ/РР